

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۸/۱۲/۱۹

احسان لمر

خانم صالحه واهب واصل گرامی و انجنیر قیس کبیر عزیز!

ما باید مشعلدار بیداری ها شویم

«همیشه کسی وجود خواهد داشت که بر سر راهتان سنگ پرتاب کند، این به شما ارتباط دارد که با آن سنگ چه می سازید پل یا دیوار»

این شما هستید که معماری می کنید.

فعالیت مردمی سایت افغان جرمن تا آنجا پیش رفت که چندی قبل (کانتور اتوماتیک آن) از یک میلیون بار باز شدن حکایت داشت و همچنان با آغاز کار «قاموس کبیر افغانستان» سنگ های فرا راه این کار انداخته شد.

در فبروی سال روان به جواب هموطن بزرگواری حکایتی را برایشان نوشتم که چنین بود: در دوره ثانوی لیسسه حبیبیه استاد گرانقدر و نهایت قابل احترامی داشتیم به اسم افشار(یاد شان همیشه گرامی باد) روزی چنین فرمودند:

شاگردی در خواب دیده بود که در جایی دیگ های بزرگی روی دیگدان پر از آتش می جوشد و مرد بزرگ و چهار شانه در پهلوی هر دیگ ایستاده البته نام هر کشوری از جهان روی آنها نوشته شده ولی دیگ افغانستان آن مرد قوی هیکل را ندارد، آنکه خواب دیده می پرسد اینها چه است؟ جواب می شنود از این دیگ های جوشان آن کشور ها است کسی که پخته شد سر برون می کند و آن مرد پهلوان او را از دو شانه گرفته از آنجا برون می کند. دوباره پرسید پس دیگ وطن ما چرا نفر ندارد؟ جواب شنید آن کسی که سر برون کند مردمان داخل دیگ از پاهایش کش کرده نه می گذارند او برون شود.

در این اواخر در ادامه همان پای کش کردن ها و سنگ اندازی ها در رابطه به لقب استادی به خانم واصل نستوه و فرزانه مطالبی نشر شده که گویا استاد هاشمیان مرحوم «لک بخشی» نموده بودند.

از 40 سال بدینسو مصیبتی بر کشور ما نازل شد. بهترین های این وطن یا کشته یا زندانی و سر انجام مهاجر شدند، و عده در فراق وطن از نزد ما رفتند(که رحمت ایزدی نصیب شان باد). سر همه بدبختی ها شخصیت کشی و سنگسار همدیگر هم به اوج خود رسید که این آفت در داخل و خارج از وطن تا کنون دوام دارد. در نتیجه چون ما مصروف سنگسار هم دیگر هستیم تصمیم زندگی ما را دیگران می گیرند آب و خاک و کوه و کمند ما در معرض غارت دیگران است.

من با سطور زیبایی محترم حبیب الله از المان مورخ 15.12.18 که در صفحه نظر دهی ها این سایت زیبا نوشته بودند موافقم که:

«جناب محترم مرحوم هاشمیان، جناب محترم ولی احمد نوری، جناب محترم انجنیر قیس کبیر، جناب محترم انجنیر خلیل الله معروفی و همچنان تمامی شعرا محترم، تمامی نویسنده گان محترم، تمامی علمای محترم ما، حتی تمامی قلم بدستان محترم ما که در راه خیر بشر گام های مثبت، مثمر و متینی برداشته اند، همه و همه قابل قدر و احترام فراوان میباشند، هر یک براننده گی های مقبول شانرا در ساحات مختلف دارند. به نظر من نباید بگذاریم که "تحسس" ما به اصطلاح ترنگل "تعقل" ما را به جهت تلخ کامی ها سوق دهد. ما باید این توان را در خود ایجاد

د پانو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی دلیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرو مخکې په خیر و لولئ

نمایم که هر نوع شکر رنجی، اختلاف نظر و مشکلات را، در یک فضای صمیمانه ادبی، مصلحانه و منصفانه در نور خرد گرائی حل و فصل نمایم، تا خداوند متعال نیز رحمش آید به حال ما و توفیقی عنایت فرماید ما را در راه حل مشکلات بسا بزرگتری».

و آن را با این بیت حضرت ابوالمانی بیدل زینت بخشیدند که:

طاقتی کو تا کسی سر منزلی آرد بدست
هر کجا رفتیم سعی نا رسا زنجیر پاست

من معتقدم که هر سنگی که بر سر راه مان پرتاب شود تا مانع کار قاموس کبیر افغانستان گردد ما آن **سنگ را در اعمار پلی استفاده میکنیم تا هموطنان ما در آینده با گذشتن از آن پل و باز نمودن هر صفحه قاموس که به افزودن غنای دانش شان ضرورت دارند برسند.**

ما باید مشعلدار بیداری ها شویم تا مسیر هموطن را با نور معرفت روشن نموده تا راه را از چاه تفریق نمایند.

با تجدید احترامات